

گران‌سنگ قدر از درگاه
خداوند طلب کرده‌اید برایتان
مقدر گردد. توصیه این است که
در ماه رمضان انسان کار خود را
کم کند و بیشتر به عبادت بپردازد.
من برای دومین سال پیاپی نه‌تنها
موفق به اجرای این توصیه نشدم،
بلکه کار بیشتر و فشرده‌تر از معمول
شد و تنها امیدم این است که
خدمت خلق کرده باشم و این
عبادت منظور گردد تازه اگر نیت
خالصی در میان باشد.

گزارش این ماه بیشتر تحلیلی از
رویدادهای مهم است و کمتر به
اخبار رسمی می‌پردازم. امیدوارم
موردتوجه شما قرار گیرد و
چنانچه نقدی بر آن دارید برایم
ارسال کنید. من از طریق ایمیل
chancellor@tums.ac.ir مستقیماً
نظرات شما را دریافت می‌کنم.

گزارش تیر ۹۴ رییس دانشگاه به دانشجویان، کارکنان و اعضای هیئت‌علمی

دانشگاه و مذاکرات ایران با ۱+۵

روز ۲۳ تیرماه روز اعلام نتیجه مذاکرات
۲۲ ماهه ایران با کشورهای ۱+۵
درباره موضوع انرژی هسته‌ای بود.
به جهت اهمیت این موضوع در
حال حاضر برای کشورمان مایلیم

دیدگاه خود را با شما در میان بگذارم ضمن اینکه به نظرم از
جهت جامعه دانشگاهی هم می‌تواند منشأ تحولات مهمی باشد.
صرف‌نظر از اینکه توافق به‌عمل آمده چه مزایایی را برای کشور
و دنیا دارد، می‌خواهم به موضوع دیگری اشاره کنم که شاید
کمتر موردتوجه قرار گرفته باشد. در طی حدود ۲ سال گذشته
گروه مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران درگیر یک نبرد تمام‌عیار با
۶ کشور بزرگ دنیا بود. این یک نبرد واقعی بود که شواهد آن
را بیان خواهم کرد اما به شیوه‌ای جدید و با لب خندان، مردم

درس‌هایی از مذاکرات ایران با ۱+۵ و تحلیلی بر کارانه مبتنی بر عملکرد

رییس دانشگاه همچون ماه‌های گذشته، در پایان ماه تیر ۹۴
گزارشی مکتوب به دانشجویان، کارکنان و اعضای هیئت‌علمی
ارایه کرد.

متن کامل گزارش به این شرح است:

همکاران دانشگاهی سلام

تیرماه ۹۴ با عید فطر در روزهای پایانی مزین شد. امیدوارم این
عید بزرگ مسلمین در سراسر جهان به دنبال ماه روزه‌داری
بر همه شما مبارک بوده باشد و آنچه در این ماه و شب‌های

داشت، علاوه بر خسارت سنگین و جبران‌ناپذیر انسانی شهادت بیش از دویست هزار ایرانی مسلمان و غیرمسلمان، نتوانست خسارت هزار میلیارد دلاری برآورد شده را از کسی مطالبه کند. بنابراین باید دانست که حل‌وفصل مناقشات چه در فضای گفتگو که بدون شک ارجح است و چه در میدان جنگ، با هزینه همراه است و نمی‌توان انتظار داشت در دنیای امروز یک‌طرف برنده مطلق و دیگری بازنده مطلق باشد، تاریخ معاصر حداقل در ۵۰ سال گذشته شاهد خوبی بر این ادعاست.

با این نگاه می‌خواهم به دو نکته اشاره کنم. اول آن که با فکر نتایجی به دست می‌آید که هرگز با زور حاصل نمی‌شود و این موضوع علیرغم سادگی کمتر در جامعه ما موردتوجه قرار دارد. تفکر در هر کاری باعث بهتر شدن نتیجه می‌شود حتی در امور ساده‌ای مانند کفش پوشیدن و خرید مواد خوراکی. ما به‌طور عجیبی عادت کرده‌ایم هر چیز را همان‌طور که هست بپذیریم و تکرار کنیم درحالی‌که اگر کمی فکر کنیم در بسیاری موارد متوجه می‌شویم آنچه عادتاً انجام می‌شود یا غلط است یا راه بهتر برای آن وجود دارد. همه شما افرادی را دیده‌اید که هر بار می‌خواهند چیزی را از کیف خود خارج کنند باید تمام محتویات آن را بیرون بریزند. به نظر شما پشت این عادت تفکری وجود دارد؟ همین‌طور است رفتار ما در خیابان با دیگران که هم در رانندگی و هم در پیاده‌روی و هم در صف و هم در مترو و هواپیما بروز دارد؛ و همین‌طور است رفتار ما در خانواده و محیط کار که اگر خوب بنگریم متأسفانه در بسیاری موارد جای خالی فکر و غلبه عادت را در آن به‌خوبی می‌بینیم. ما باید نقش و اهمیت تفکر را در جامعه احیا کنیم و از افرادی که فکر می‌کنند تقدیر کنیم. تیم مذاکره‌کننده ایران در قریب ۲ سال گذشته نمونه خوبی از حرکت بر اساس تفکر را به نمایش گذاشت که به‌واقع شایسته تقدیر است. متون مذهبی ما مملو از آیات و روایاتی است که بر اهمیت فکر به‌عنوان برترین عبادات تأکید کرده‌اند. دوم اینکه کسانی می‌توانند صاحب‌فکر درست باشند که آموزش درست و مرتبط دیده باشند. یک گروه دیپلماتیک آموزش‌دیده و کارآزموده از یک کشور تحت تحریم با معضلات جدی اقتصادی ناشی از آن، نتوانست باقوت و شجاعت در مقابل قدرتهای بزرگ سیاسی اقتصادی دنیا بایستد و از منافع ملی دفاع کند. باید بپذیریم که برای هر کار دانشی وجود دارد و نیز افرادی این دانش را در اختیار دارند. بدیهی است که تعهد به اهداف و

ایران در طول این مدت در گزارش‌های ارائه‌شده چهره خندان و گشاده‌روی وزیر امور خارجه ایران را مکرر دیدند و حتی بعضی از سیاسیون دچار اشتباه شده و این لبخند را ناشی از ضعف تصور کردند و به آن ایراد گرفتند؛ اما واقعیت چیز دیگری است که از زبان طرف مقابل شنیدنی‌تر است. آقای جان کری وزیر امور خارجه آمریکا دکتر محمدجواد ظریف را چنین توصیف می‌کند: یک مذاکره‌کننده توانمند و محکم، میهن‌دوست و مردی که در مسیر آنچه به آن اعتقاد دارد برای هر اینچ جنگید. ... ما هر دو توانستیم در این مذاکرات با احترام متقابل روبرو شویم حتی وقتی بحث‌ها خیلی داغ می‌شد. خانم سوزانا مالونی یک کارشناس ایران از مؤسسه بروکینگز درباره وزیر خارجه کشورمان چنین می‌گوید: اینکه فکر کنیم او بیشتر یک آمریکایی است تا ایرانی یک سوءبرداشت بزرگ است. او یک محصول کامل جمهوری اسلامی است و اتفاقی نیست که در یک‌زمان بحرانی برای پذیرش یک مسئولیت بسیار سطح بالا انتخاب شده است (به نقل از یاهو نیوز). از این اظهارات می‌توان نتیجه گرفت که نبرد واقعی رخ داده است اما در محیط آرام وین یا ژنو. البته مردم طنزپرداز ایران از این موضوع هم نگذشتند و محل‌های دیگری را برای مذاکرات پیشنهاد دادند تا سه‌روزه به نتیجه برسد! ما در این نبرد جزء برندگان هستیم چرا که توانسته‌ایم در مقابل ۶ قدرت بزرگ دنیا به بسیاری از اهداف خود دست پیدا کنیم.

توافقی که اسرائیل آن را یک «اشتباه تاریخی» دانست و عربستان سعودی از آن نگران شد ولی در متن بیانیه مشترک ایران و ۵+۱ به‌عنوان «یک فصل جدید» در ارتباطات بین‌الملل نامیده شد. این عصبانیت اسرائیل و تحلیل‌های بعدازآن که شکاف بین آمریکا و اسرائیل را در ۳۰ سال گذشته، بی‌سابقه نمود بسیار خوشایند است و نشان‌دهنده میزان موفقیت نمایندگان کشورمان در معرفی چهره واقعی ایران به دنیا بود. من در سال‌های نه‌چندان دور شاهد مستقیم واکنش‌های بین‌المللی به اظهارات نسنجیده برخی افراد در ایران بودم که تنها نتیجه آن مدعی شدن بیشتر قلدرهای اسرائیلی بود.

شکی نیست که در هر نزاعی طرفین چیزهایی را از دست می‌دهند حتی کسی که برنده محسوب می‌شود. کشور ما که بدون شک در جنگ عراق برنده بود و ضمن حفظ تمامیت ارضی، استقلال و نظام سیاسی خود را با یک دفاع مقدس به‌طور کامل محفوظ

آرمان‌ها شرط لازم برای به‌کارگیری این دانش در مسیر درست است اما بدون شک کافی نیست.

شناخته شدن ایران به‌عنوان یک کشور منطقی در جامعه بین‌الملل در طی این مذاکرات یک دستاورد بسیار ارزشمند است که در داخل کشور چندان نمودی ندارد و به گمان من برای کشورمان بسیار فراتر از ابعاد اقتصادی رفع تحریم‌ها است. در واقع این فصلی جدید در تاریخ پرشکوه ایران در عرصه جهانی است که می‌تواند برای جامعه دانشگاهی هم بسیار مهم و اثرگذار باشد و امکان پیشرفت علمی را بیش‌ازپیش فراهم سازد. برای وزیر اندیشمند امور خارجه و همکاران کارآموده وی در تیم مذاکره‌کننده که با خودباوری و شجاعت توانستند این دستاورد بزرگ را برای کشورمان رقم بزنند آرزوی عزت و سلامت می‌کنم. مجاهدت ایشان در ۲۰ ماه گذشته بارها مورد تأیید رهبر معظم انقلاب و رئیس‌جمهور محبوب قرار گرفت. ما هم می‌توانیم در بعد دانشگاهی به همین خوبی معرف توانمندی‌های ایران در جهان باشیم و حرکت خود را در این راه آغاز کرده‌ایم.

کارانه مبتنی بر عملکرد

در طی ۲ ماه گذشته تسویه‌حساب کارانه ۶ ماه دوم سال ۹۳ برای همکاران کادر درمانی دانشگاه بر اساس دستورالعمل جدید انجام شد. این دستورالعمل شامل دو بخش پزشکان و کارکنان غیرپزشک است که به‌طور خلاصه به هر یک اشاره‌ای می‌کنم. در دستورالعمل کارکنان غیرپزشک که با عنوان کارانه مبتنی بر عملکرد شناخته می‌شود تغییراتی نسبت به آنچه تاکنون وجود داشت ایجاد شده که از مهم‌ترین آن‌ها برای گروه پرستاری تعیین ضریب سختی بخش و ضریب کیفیت است. ضریب سختی برای این تعریف شده است که بخش‌های پرزحمت مانند اورژانس و آی سی یو بهره‌مندی بیشتر از کارانه داشته باشند. ضریب کیفیت نیز تابع نحوه کارکرد افراد است که بین ۰/۷ تا ۱/۱ بر اساس نظر مسئولان ذی‌ربط در بخش تعیین می‌گردد. همچنین ضریب شغلی برای رده‌های مختلف درمانی در نظر گرفته شده که مبنای آن میزان مسئولیت فرد است. اتفاق دیگر در نظر گرفتن ضریب ۲/۵ برای اضافه‌کار در ساعات غیرموظف است که قبلاً در بعضی بیمارستان‌های دانشگاه ما هم عمل می‌شد. هدف از این ضریب جذب پرسنل بیمارستان برای پر کردن ساعات عصر و شب و تعطیل است. در اصلاحیه

این دستورالعمل برای سنوات سابقه هم ضریبی در نظر گرفته شد که یکی از درخواست‌های پرسنل با سابقه بیشتر بود. البته قانون بهره‌وری هم علیرغم اشکالات جدی که به نحوه اجرای آن وارد است برقرار است. مهم‌تر از همه موارد فوق افزایش سهم کارکنان از جزء حرفه‌ای تعرفه بود که از ۲۰٪ به ۲۷/۵٪ افزایش یافت. در نظام قبلی ۲/۵٪ هم در اختیار بیمارستان بود که به مسئولان رده‌های مختلف پرداخت می‌شد و چارچوب مشخصی نداشت. اکنون تمام این ۲۷/۵٪ بر اساس معیارهای روشن بین تمام کارکنان توزیع می‌شود. در مجموع نگاه این دستورالعمل جهت‌دهی به پرداخت کارانه بر اساس عملکرد بیشتر و کیفی‌تر است و عواملی نظیر اضافه‌کار تشویقی که می‌توانست تابع نظر اشخاص باشد حذف شده‌اند.

نکته دیگر نحوه تسویه‌حساب کارانه ۶ ماه دوم سال ۹۳ بود که همکاران به‌خوبی به یاد دارند با ۷۰ درصد افزایش نسبت به عملکرد نیمه اول همان سال به‌صورت علی‌الحساب پرداخت شده بود. بنابراین هر فرد عددی معادل ۱,۷ متوسط کارانه ۵ ماه اردیبهشت تا شهریور ۹۳ را بدون محاسبه دریافت کرد و اکنون بر اساس این دستورالعمل و بر مبنای کارکرد مابه‌التفاوت محاسبه گردید.

لازم به ذکر است که تعداد قابل‌توجهی از همکاران بر اساس این محاسبه نسبت به علی‌الحساب پرداختی به بیمارستان بدهکار می‌شدند که این بدهی برای تمام کارکنان بخشوده شد. در ۴ بیمارستان نیز به دلیل اعتراضات قبلی کارکنان، مابه‌التفاوت سهم کارکنان از جزء حرفه‌ای تعرفه با فرمول ثابت و به‌صورت ضریبی اضافه بر ۱/۷ قبلی پرداخت شد.

اولین اشتباه رایج این بود که افراد شروع به مقایسه این پرداخت به‌تنهایی و بدون در نظر گرفتن عدد علی‌الحساب قبلی نمودند. روشن است که این قیاس غیرمنطقی است چون به دلایل مختلف از جمله مرخصی استحقاقی و استعلاجی یا تغییر میزان کارکرد ممکن است علی‌الحساب پرداختی بیش از کارکرد واقعی فرد بوده باشد. ایراد دیگر ناشی از تجمع پرداخت مابه‌التفاوت ۶ ماه بود که به‌صورت یک عدد بزرگ در بعضی موارد حساسیت‌برانگیز شد. موضوع دیگر اختلاف دریافت بعضی رده‌ها بود که باعث اعتراض رده‌های دیگر شد. البته اعتراضات غیر مرتبطی هم وجود داشت که اصولاً به نظام پرداخت مربوط نمی‌شد و بیشتر نوعی سوءاستفاده

از این موقعیت بود مانند بحث آموزش پرستار مهارتی و تعرفه خدمات پرستاری که موضوعاتی مجزا و غیر مرتبط با این بحث هستند. من قصد ورود به این موضوعات را که اصولاً خارج از حوزه تصمیم‌گیری دانشگاه است، ندارم اما مخالفت با اصل پرداخت مبتنی بر عملکرد که بعضاً مطرح شد نیاز به توضیح بیشتری دارد. شکی نیست که مدل پرداخت قبلی دارای ایرادات جدی بود به نحوی که باعث شیفت نیروها به بخش‌های ساده‌تر می‌شد. همچنین پرداخت‌های تشویقی که بدون نظام مشخص صورت می‌گرفت می‌توانست باعث نوعی تبعیض باشد گرچه در مواردی هم به جا بود. از طرف دیگر بدون تردید دستورالعمل جدید هم خالی از اشکال نیست و نمی‌تواند همه مشکلات را حل کند. اما در مسیر درست و به‌منظور متناسب کردن میزان پرداخت با عملکرد واقعی تهیه شده است؛ طبعاً وظیفه ما انعکاس نقطه نظرات اصلاحی به مسئولان وزارتی است که قبلاً انجام شده و بعداً نیز ادامه خواهد داشت. انصاف این است که همکاران کادر درمانی در تمام محیط‌های دانشگاه قدر شرایط را بشناسند و با

بزرگ کردن مشکلات موجود در راه اجرای این دستورالعمل، اصل موضوع افزایش پرداختی ۲ تا ۴ برابر نیمه اول سال ۹۳ را آنهم در شرایطی که دولت با معضلات جدی اقتصادی و منابع روبروست، ندیده نگیرند. نیاز به توضیح نیست که دولت محترم به جهت اولویت دادن به موضوع سلامت این مقدار منابع را در اوج بحران اقتصادی به این حوزه اختصاص داد و شاید همکاران بهداشتی درمانی تنها گروهی باشند که علیرغم کمبود منابع در سال ۹۳ افزایش درآمد جدی داشتند. اکنون نیز انتظار به حق از همه ما این است که با احساس مسئولیت و تلاش جدی، برای بهبود کیفیت ارائه خدمت به سیل نیازمندان همت کنیم تا مردم نیز شیرینی اولویت یافتن موضوع سلامت را حس کنند و از محیط‌های درمانی دولتی که سال‌ها باعث نارضایتی بود، راضی باشند. باید اضافه کنم محصول نهایی دستورالعمل جدید با اصلاحات انجام شده از فروردین ماه ۹۴ به دست خواهد آمد و از همکاران می‌خواهم

با نگاه منطقی به آن نقطه نظرات خود را از طریق دفاتر پرستاری و مدیریت بیمارستان منتقل نمایند و البته در نظر داشته باشند تمام مشکلات معیشتی کارکنان از طریق این دستورالعمل حل نخواهد شد. در مورد همکاران پزشک موضوع کمی متفاوت است. به این همکاران نیز در نیمه دوم سال ۹۳ کارانه بر اساس متوسط عملکرد ۵ ماه قبل به‌اضافه ۴۰٪ به‌صورت علی‌الحساب پرداخت شد و کارکرد واقعی محاسبه نشد. اکنون طبق دستورالعمل جدید که تفاوت اصلی آن با قبل در نظر گرفتن ضریب متفاوت پرداختی به پزشکان به نسبت عکس با رقم کارانه است؛ کارکرد افراد در نیمه دوم سال ۹۳ محاسبه شد و مابه‌التفاوت پرداخت گردید. در این گروه نیز تعدادی از همکاران بر اساس عملکرد واقعی مبالغ جدیدی دریافت کردند و عده‌ای بدهکار شدند که مقرر شد در طی ماه‌های بعد از حساب آنان کم شود. برای من جالب بود که بعضی همکاران نسبت به این موضوع معترض بودند و از اینکه باید اضافه پرداختی سال گذشته را برگردانند ناراحت شدند که درک علت آن برای من کمی مشکل بود. البته در تجربه ۲۲ ماه گذشته موارد مشابه که قادر به درک آن نیستم کم رخ نداده است! اما ما آماده دریافت نظرات همکاران از طریق رؤسای بیمارستان‌ها برای اعمال اصلاحات در حد اختیارات دانشگاه و انعکاس سایر موارد به وزارت متبوع هستیم.

در گروه پزشکان اصلاح تعرفه‌ها که بیشتر شبیه یک انقلاب در نظام اقتصاد درمان بود به‌طور طبیعی باعث افزایش درآمد همکاران شده است ضمن اینکه درصد پرداخت به رشته‌هایی که درآمد پایین‌تر داشتند تا ۹۰ درصد افزایش یافته و برای افراد با درآمد بالا به دلایل مختلف از جمله تعرفه بالاتر خدمات در آن رشته این میزان تا ۴۵ درصد کاهش می‌یابد و سقف ریالی پرداخت نیز برای تعدیل فعالیت‌ها در سه حوزه آموزش، پژوهش و درمان و نیز رعایت عدالت بین اقشار مختلف تعیین خواهد شد. باید اضافه کنم ضریب کیفیت که در دستورالعمل جدید اضافه شده است در این مقطع به جهت تعجیل در پرداخت برای همه یکسان در نظر گرفته شد. همچنین ضریب میزان حضور اساتید در انجام پروسیجرها در اغلب بیمارستان‌ها به‌صورت متوسط بالا محاسبه شد. طبیعی است که پس از تعیین این ضرایب تغییراتی در پرداخت‌ها از فروردین ۹۴ رخ خواهد داد.

همین‌جا لازم می‌دانم از همکاران مدیریت امور مالی دانشگاه و بیمارستان‌ها که در این مدت به‌طور شبانه‌روزی تلاش کردند تا قبل از عید سعید فطر پرداخت‌ها تکمیل شود، تشکر نمایم. علاوه بر این معاونان محترم توسعه و درمان نیز در برخی

بیمارستان‌ها حاضر شدند و به سؤالات همکاران پاسخ دادند که شایسته تقدیر است. گذشته از تمام مسائل حول و حوش تغییر نظام پرداخت به پزشکان و کارکنان که به‌طور طبیعی همواره با درجاتی از نارضایتی همراه خواهد بود، لازم می‌دانم به دو نکته اساسی اشاره کنم.

۱- نظام کارانه که مبتنی بر ارتباط مستقیم بین کارکرد و پرداخت است از اساس دارای مشکلاتی است و تغییرات آن عمدتاً باعث جابجایی محل مشکل می‌شود و نه رفع آن. هر مکانیسمی در این نظام که باعث افزایش پرداخت به عده‌ای شود به‌طور طبیعی با کاهش پرداخت به گروه دیگری همراه خواهد بود و این یعنی رضایتمندی گروه اول و نارضایتی گروه دوم. این چرخه در طول دو دهه گذشته به‌وضوح دیده شده است. به‌عنوان مثال بیمارستان فارابی در این مدت به دلیل تعرفه بالای خدمات چشم‌پزشکی به‌طور غیرمنطقی همواره مورد استقبال پرسنل بوده است و بیمارستان روزبه به دلیل تعرفه بسیار پایین خدمات روان‌پزشکی بستری و عدم پرداخت سوبسید برای آن محل نامناسبی برای کار محسوب می‌شده است. همین‌طور است بیمارستان‌های بزرگ مثل امام خمینی، دکتر شریعتی و مرکز طبی کودکان که علیرغم حجم کار زیاد و بعضاً طاقت‌فرسا متوسط کارانه پایینی داشته‌اند. اکنون با تغییر نظام کارانه و تعرفه‌ها تغییراتی در این وضع ایجاد خواهد شد و انتظار می‌رود با رضایت گروه‌هایی و نارضایتی گروه‌های دیگر همراه باشد. در مورد پزشکان نیز باید اولویت گرفتن خدمات درمانی را که به‌طور مستقیم باعث افزایش درآمد می‌شود، بر آموزش و پژوهش به مشکلات این مدل اضافه کرد. شاید به همین دلیل است که در بسیاری از سیستم‌های پیشرفته از این روش استفاده نمی‌کنند و نظام پرداخت به‌صورت ثابت و سالیانه تنظیم می‌گردد و عملکرد فرد در طی یک سال مبنایی برای قرارداد سال بعد او خواهد بود. این مدل بسیاری از مشکلات ناشی از وضع فعلی ما را برطرف می‌کند و البته نقایصی هم دارد که خارج از ظرفیت این گزارش است. درباره مدل پرداخت ثابت سالیانه باید بررسی بیشتر و برنامه‌ریزی مناسب انجام شود و در صورت تأمین نظرات ذینفعان در یک یا دو بیمارستان به‌صورت پایلوت اجرایی شود. برای کارکنان نیز مشابه همین مدل قابل اجراست و به‌طور طبیعی هر چه

مجموعه بیمارستان بهتر و بیشتر کار کند درآمد همه افراد بالاتر خواهد رفت. موضوع دیگری که به دنبال این بحث مطرح می‌شود تعادل پرداخت کارکنان ستادی و اعضای هیئت‌علمی غیر بالینی است چراکه ما در یک مجموعه با هم کار می‌کنیم و حفظ تعادل بین دریافتی افراد با سطوح مشابه مطلب قابل تأملی است.

۲- نکته بسیار مهم که یک مسئله جدی اجتماعی است توجه بیش‌ازحد جامعه ما به درآمد است. در جایی به نقل از یک کارشناس خارجی خواندم که وقتی از مردم ایران سؤال کنید چه هدفی دارند عموماً افزایش درآمد را بیان می‌کنند بدون اینکه هدف بعدی روشنی از این افزایش درآمد داشته باشند. من کاملاً متوجه هستم که فشار تأمین هزینه‌های زندگی به دلایل متعدد از جمله تورم و رکود و تحریم و شاید ده‌ها مسئله دیگر بر بعضی خانوارها کم نیست اما واقعیت خارجی موجود نشان می‌دهد که زندگی روزمره متوسط مردم علیرغم این فشارها خیلی هم با زحمت همراه نیست و اکثریت جامعه قادر به تأمین مایحتاج خود و حتی کمی بیش از آن (مثل انواع گوشی تلفن همراه جدید و اتومبیل شخصی برای خانواده) هستند. تأکید می‌کنم افشار ضعیف و محرومی وجود دارند که برای کوچک‌ترین امور زندگی دچار مشکل هستند و من به‌خوبی و از نزدیک شاهد مشکلات ایشان هستم اما این واقعیت رایج افراد شاغل و بخصوص کارکنان دانشگاه ما نیست گرچه ممکن است موارد خاصی وجود داشته باشند. در مورد پزشکان هم با اینکه به علت زمان طولانی تحصیلات بدون درآمد، از روند عادی زندگی عقب هستند اما درآمد فعلی به صورتی نیست که نتوانند نیازهای خود را تأمین نمایند و برای برخی فراتر از آن هم هست.

اکنون بیایید از منظر دیگری به موضوع نگاه کنیم. ما در کشوری مثل ایران با تمام مختصات طبیعی و سیاسی و جمعیتی آن، عموماً با تلاش زیاد در سازمانی مانند دانشگاه علوم پزشکی تهران مشغول به کار شده‌ایم و علیرغم تمام نارضایتی‌هایی که مطرح می‌کنیم اصرار داریم که برای بستگان و دوستان خود در این سازمان شغل پیدا کنیم! بخصوص کارکنان قراردادی دانشگاه که عموماً جزء نارضایان و خواستار تغییرات در نحوه به‌کارگیری و مزایای خود هستند از مهم‌ترین متقاضیان کار برای بستگان خویش می‌باشند. چرا نقاط مثبت شرایط

آموزشی دانشگاه و رؤسای بیمارستان‌های دکتر شریعتی و امام خمینی در دفتر وزیر جلسه‌ای برای بررسی مشکلات اورژانس‌های بزرگ با حضور آقای دکتر هاشمی داشتیم. البته از آغاز سال ۹۴ بررسی مبسوطی درباره اورژانس‌های بیمارستانی توسط معاونت درمان دانشگاه شروع شده است و خانم دکتر علی‌پور گزارش آن را به هیئت‌رئیس دانشگاه ارائه کرده بودند که به‌طور خلاصه در جلسه وزارت نیز مطرح شد. امیدوارم این توجه ویژه جناب وزیر بتواند ما را برای کاهش مشکلات اورژانس‌ها که بسیار پیچیده و جدی است کمک کند. البته رسانه‌ای شدن تیتراژ «مهلت دوهفته‌ای برای حل مشکلات اورژانس‌های پرازدحام تهران» باعث حواشی نامناسبی شد اما اصل موضوع نباید تحت تأثیر آن قرار گیرد. طوفان و سیل روزهای پایان ماه در دو استان تهران و البرز منجر به فوت تعدادی از هم‌وطنان شد که حادثه ناگواری بود. برخی سازمان‌های هواشناسی را در میزان خسارت مقصر دانستند اما وقتی صحبت از پیش‌بینی می‌کنیم باید بدانیم که دارای ضرب‌مشمخصی از خطا هم هست. امیدواریم ابزارهای ما ضرب‌اطمینان بیشتری ایجاد کند.

حواشی

در تعطیلات سه‌روزه عید فطر امکان سفری همراه با خانواده به شهر مشهد فراهم شد. اگرچه سرماخوردگی شدید خانوادگی در روز عید به من رسید و باعث محدودیت شد، اما فرصت مغتنمی بود برای استمداد از امام رئوف مدفون در خراسان. محل اقامت یک آپارتمان کوچک متعلق به یکی از اقوام بود، بدون تلویزیون و اینترنت و تا حرم حدود ۲۰ دقیقه پیاده. زیارت مشهد همیشه روحیه‌بخش و شادی‌آفرین است. مشکل ورزش در ماه رمضان جدی‌تر می‌شود و برای من مساوی تعطیلی کامل بود. باید برای مردادماه برنامه جدی‌تری تنظیم شود و امیدوارم بتوانم نمره منفی این ماه را جبران کنم. برای شما و خانواده‌های محترمان ایام خوشی را در تابستان ۹۴ آرزو می‌کنم و مجدداً تأکید می‌کنم از مرخصی خود برای در کنار خانواده بودن در سفر یا حضر حداکثر استفاده را ببرید که این یک نیاز قطعی برای تمام افراد خانواده است.

دکتر علی جعفریان

تیرماه ۹۴

موجود را ندیده بگیریم و همواره در ذهن خود و گفتگو با اطرافیان به نقاط منفی بپردازیم؟ من اصلاً قصد نصیحت ندارم ولی شواهد متعددی وجود دارد که خوشحالی و رضایت از زندگی رابطه مستقیمی با درآمد ندارد چراکه احساس رضایت یا اندوه و غم از درون ما نشأت می‌گیرد نه از بیرون. مثال‌های متعدد رضایت از زندگی در عین مضمیقه مالی و مثال‌های فراوان از ناراضی‌تبی از تمام زندگی در عین گشاده‌دستی در اطراف من وجود دارد و شما هم حتماً دیده‌اید. بیا بید ضمن تعقیب خواسته‌های خود و تلاش برای بهبود معیشت خانواده، به حقیقت زندگی خود نگاه دوباره‌ای بکنیم و برای آنچه از نعمات بی‌حساب از جمله پدر و مادر، همسر و فرزندان، دوستان خوب و شغل مناسب از خداوند بزرگ دریافت کرده‌ایم شکرگزار باشیم که من از کفران نعمت به‌شدت بیمناکم. ما تنها دو راه در پیش داریم: همیشه با خود و دیگران از مشکلات و کمبودها و نواقص صحبت کنیم و با ناراحتی و اندوه پراکنده شویم یا اینکه با رضایت از آنچه به لطف خداوند به دست آورده‌ایم برای رفع نواقص و معاش بهتر تلاش کنیم. راه اول جز ضرر فردی و اجتماعی نتیجه‌ای ندارد و راه دوم گشوده شدن درهای رحمت حضرت حق را که فرمود: «وَإِذْ تَأْتِيَنَّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ» (سوره ابراهیم - آیه ۷).

شکر نعمت، نعمت افزون کند کفر، نعمت از کف بیرون کند

رویدادها

درگذشت همکار فقید دانشگاه مرحوم دکتر حسین لدنی استاد دانشکده بهداشت، بعد از یک دوره طولانی بیماری در تیرماه از حوادث ناخوشایند بود. برای بازماندگان ایشان صبر و برای روح آن مرحوم آرامش طلب می‌کنم. در هفته آخر ماه مبارک در خدمت وزیر محترم بازدید سرزده‌ای از اورژانس بیمارستان دکتر شریعتی داشتیم که تا ساعت ۲ بامداد طول کشید. طبق معمول اورژانس بسیار شلوغ بود و اشغال تخت حدود ۲۰٪ داشت یعنی دو برابر ظرفیت. با حضور آقای دکتر هاشمی هم سیل اعتراضات همراهان و بعضی بیماران نسبت به مشکلات موجود که عمدتاً ناشی از تراکم بیش‌ازحد مراجعان بود شروع شد. فردای آن شب هم از ساعت ۲۲:۳۰ تا ۲ بامداد همراه با معاونین درمان و

